

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 22, 2024

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:999](#) 02-07-2024

Was er sprake van een of meer 'voorvallen' die erop kunnen wijzen dat de in handel te brengen stoffen wellicht worden misbruikt om verdovende middelen of psychotrope stoffen op illegale wijze te vervaardigen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:956](#) 02-07-2024

Is de uitspraak van het hof gewezen door het vereist aantal raadsheren (art. 5 lid 2 Wet RO)?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:994](#) 02-07-2024

Had het hof (enkelvoudige kamer) het onderzoek ter terechtzitting op grond van artikel 413 lid 1 Sv in samenhang met artikel 265 lid 3 Sv moeten schorsen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:969](#) 02-07-2024

Heeft het hof ten onrechte aangenomen dat aan het klachttermijnvereiste is voldaan?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:894](#) 25-06-2024

Zaak Ijsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:933](#) 25-06-2024

Kan uit de bewijsvoering volgen dat verdachte 'wist' dat de geldigheid van zijn rijbewijs voor een of meer categorieën van motorrijtuigen was geschorst?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:888](#) 25-06-2024

Zaak Ijsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:942](#) 25-06-2024

Is de verdachte in die mate tekortgeschoten in zijn onderzoeksplicht naar de herkomst van de boot dat hij met de voor schuldhealing vereiste aanmerkelijke onvoorzichtigheid heeft gehandeld?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:897](#) 25-06-2024

Zaak Ijsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:893](#) 25-06-2024

Zaak Ijsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:892](#) 25-06-2024

Zaak Ijsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:895](#) 25-06-2024

Zaak IJsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:891](#) 25-06-2024

Zaak IJsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:893](#) 25-06-2024

Zaak IJsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:889](#) 25-06-2024

Zaak IJsberg.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:934](#) 25-06-2024

Kan uit de bewijsvoering volgen dat de verdachte het in de bewezenverklaring omschreven letsel heeft toegebracht aan de verbalisanten?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:932](#) 25-06-2024

Kan de bewezenverklaring van het ten laste gelegde feit uit de bewijsvoering worden afgeleid?

RECHTSPRAAK

Heeft het hof ten onrechte aangenomen dat aan het klachttermijnvereiste is voldaan?

Heeft het hof ten onrechte aangenomen dat aan het klachttermijnvereiste is voldaan?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt over de verwerping door het hof van het verweer dat ten aanzien van het onder 2 ten laste gelegde niet is voldaan aan het klachtvereiste als bedoeld in artikel 66 lid 1 Sr.

Aan de verdachte is ten laste gelegd dat:

‘1. hij op of omstreeks 17 juni 2019 te Geldermalsen, gemeente West Betuwe en/of Breda en/of Rotterdam en/of Culemborg, in ieder geval in Nederland, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen door geweld en/of bedreiging met geweld [aangever 1] te dwingen tot afgifte van een hoeveelheid geld, in elk geval enig goed, dat geheel of ten dele aan die [aangever 1] of aan een derde, te weten aan [A] BV toebehoorde een SMS-bericht naar de mobiele telefoon van die [aangever 1] heeft gezonden met de hiernavolgende inhoud: “1 week voor het geld of ik snij je ope met een machete. Heb je in de gate gehoude. Weet alles van je en je gezin. Heb niks te verlieze. Word zelf dood gemaakt als ik de geld niet heb. Dus als ik ga ga je ook. Betrek de politie erbij en je maak het erger. Ze kan me niet levenlang geven. Kom op een dag vrij en dan ga niet alleen jij maar ook je gezin onder de grond. Jij kiest zelf dan voor om je gezin te betrekke. Geef me Geld en onz wege scheid voor altijd. Kies maar betalen of jij en je gezin onder de grond. 1 week de tijd. Anders Kan ik elk moment komen. over maand over jaar over 5 jaar. Ik kom. Houdoe”,

terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

2. hij op één of meer tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 17 januari 2019 tot en met 8 maart 2019

te Geldermalsen, gemeente West Betuwe en/of in de gemeente Breda en/of Rotterdam en/of Culemborg, in ieder geval in Nederland,

ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om

met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen door bedreiging met smaad en/of bedreiging met smaadschrift en/of bedreiging met openbaarmaking van een geheim, (een) medewerker(s) van [A] BV en/of [aangever 1] , te dwingen tot de afgifte van 250.000 Euro, in elk geval van enig geldbedrag, geheel of ten dele toebehorende aan voornoemde medewerker(s) van [A] BV en/of die [aangever 1] , in elk geval aan een ander of anderen dan aan verdachte, in mailberichten heeft gedreigd/aangegeven

- gegevens (waaronder salarisgegevens, burgerservicenummers en contactgegevens) van medewerkers van [A] BV openbaar te maken en/of

- openbaar te maken dat [A] BV niet voldoet aan de privacy wetgeving,

terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid.'

Op grond van artikel 318 lid 3 Sr kan dit misdrijf alleen worden vervolgd op klacht van hem tegen wie het is gepleegd.

De klachtgerechtigde kan bij een klachtdelict als dit zijn bevoegdheid alleen gedurende de in de wet genoemde klachttermijn uitoefenen. Dat betekent dat wanneer voor het instellen van een vervolging een klacht is vereist en de klacht niet is ingediend binnen drie maanden nadat de klachtgerechtigde heeft kennisgenomen van het gepleegde delict, de vervolging daarop afstuit. In het geval dat de klacht weliswaar niet voldoet aan alle formele wettelijke eisen of niet is ingediend bij de bevoegde ambtenaar, maar vaststaat dat de klachtgerechtigde de vervolging heeft gewenst, zal van die wens binnen die termijn van drie maanden moeten zijn gebleken. (Vgl. HR 4 december 2018, ECLI:NL:HR:2018:2242, r.o. 4.3.2.)

Het hof heeft aan de verwerping van het gegeven verweer ten grondslag gelegd dat de in de tenlastelegging onder 2 genoemde e-mailberichten en het in de tenlastelegging onder 1 genoemde sms-bericht met elkaar samenhangen en moeten worden gezien als één voortdurende poging om de klachtgerechtigde, [A], te bewegen tot afgifte van een geldbedrag, dat de klachtgerechtigde daarom pas na ontvangst van het genoemde sms-bericht op 17 juni 2019 in volle omvang heeft kennisgenomen van het gepleegde feit en dat de klachttermijn wat betreft het onder 2 ten laste gelegde op 17 juni 2019 is gaan lopen.

Het hof heeft hiermee het verweer verworpen op gronden die deze verwerping niet kunnen dragen. De klachttermijn als bedoeld in artikel 66 lid 1 Sr begint op de dag na die waarop de klachtgerechtigde kennisneemt van het gepleegde feit. De tenlastelegging onder 2 heeft betrekking op, kort gezegd, een poging tot afdreiging, waartoe in of omstreeks de periode van 17 januari 2019 tot en met 8 maart 2019 e-mailberichten zijn verstuurd. Nu uit de vaststellingen van het hof volgt dat de klachtgerechtigde uiterlijk op 14 maart 2019 (te weten de datum waarop de klachtgerechtigde de verdachte bij ontslagbrief op staande voet heeft ontslagen als gevolg van de uitkomsten van een in opdracht van de klachtgerechtigde uitgevoerd onderzoek waaruit bleek dat de verdachte de afzender was van de bewuste e-mailberichten) kennis heeft genomen van het gepleegde delict, is het oordeel van het hof dat de klachttermijn wat betreft het onder 2 ten laste gelegde pas op 17 juni 2019 een aanvang heeft genomen, niet begrijpelijk. Dat zowel het onder 1 als het onder 2 ten laste gelegde tot doel had [A] te bewegen tot de afgifte van een geldbedrag, brengt – anders dan het hof kennelijk tot uitgangspunt heeft genomen – niet met zich dat deze ten laste gelegde feiten voor de toepassing van artikel 66 lid 1 Sr als één (voortdurend) feit kunnen worden beschouwd.

Het cassatiemiddel slaagt.

De redactie, juli 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-07-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:969

Zaaknummer: 22/01398

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Advocaten: B.K. Hummen

Wetsartikelen: 66 Sr, 318 Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Is de uitspraak van het hof gewezen door het vereist aantal raadsheren (art. 5 lid 2 Wet RO)?

Is de uitspraak van het hof gewezen door het vereist aantal raadsheren (art. 5 lid 2 Wet RO)?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt dat het arrest van het hof nietig is, omdat een van de personen die dit arrest heeft gewezen, op het moment van de uitspraak niet als raadsheer-plaatsvervanger beëdigd was, waardoor de benoeming van deze persoon tot raadsheer-plaatsvervanger nog niet was ingegaan.

Uit de stukken die zijn weergegeven in de conclusie van de procureur-generaal, blijkt dat de hiervoor bedoelde persoon bij koninklijk besluit van 14 maart 2023 is benoemd tot raadsheer-plaatsvervanger 'met als datum van indiensttreding de datum van beëdiging'. Op het moment van de uitspraak van het hof (op 27 oktober 2023) was deze persoon niet beëdigd als raadsheer-plaatsvervanger, zodat de betreffende benoeming nog niet was ingegaan. Dat betekent dat het arrest van de meervoudige kamer van het hof niet door drie, maar door twee raadsheren is gewezen en dat die uitspraak daarom nietig is op grond van artikel 5 lid 2 van de Wet op de rechterlijke organisatie (vgl. HR 6 oktober 2017, ECLI:NL:HR:2017:2561).

Het cassatiemiddel slaagt.

De redactie, juli 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-07-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:956

Zaaknummer: 23/04238

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en F. Posthumus

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: art 5 RO

RECHTSPRAAK

Had het hof (enkelvoudige kamer) het onderzoek ter terechtzitting op grond van artikel 413 lid 1 Sv in samenhang met artikel 265 lid 3 Sv moeten schorsen?

Had het hof (enkelvoudige kamer) het onderzoek ter terechtzitting op grond van artikel 413 lid 1 Sv in samenhang met artikel 265 lid 3 Sv moeten schorsen?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt over de beslissing van het hof tot het verlenen van verstek tegen de niet-verschenen verdachte.

Aan de dagvaarding van de verdachte om te verschijnen op de terechtzitting in hoger beroep van 14 november 2022 is een akte van uitreiking gehecht. Volgens deze akte is die dagvaarding op 4 november 2022 uitgereikt op de wijze zoals is voorgeschreven in artikel 36e lid 2 onder b Sv. De termijn van tien dagen die in artikel 413 lid 1 eerste volzin Sv is voorgeschreven, is dus niet in acht genomen.

De stukken houden niets in waaruit kan volgen dat de verkorting van die termijn heeft plaatsgevonden met toestemming van de verdachte. Volgens het proces-verbaal van de terechtzitting is de verdachte daar niet verschenen. Daarom had het hof het onderzoek op de terechtzitting op grond van artikel 413 Sv in samenhang met artikel 265 lid 3 Sv moeten schorsen. Het hof heeft het onderzoek op de terechtzitting echter voortgezet nadat tegen de niet-verschenen verdachte verstek was verleend. Het cassatiemiddel slaagt daarom.

De redactie, juli 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-07-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:994

Zaaknummer: 23/00437

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering en T. Kooijmans

Advocaten: Kuyp, M.M. M.M. Kuyp en J.L. Baar

Wetsartikelen: 36e Sv, 265 Sv en 413 Sv

RECHTSPRAAK

Was er sprake van een of meer ‘voorvallen’ die erop kunnen wijzen dat de in handel te brengen stoffen wellicht worden misbruikt om verdovende middelen of psychotrope stoffen op illegale wijze te vervaardigen?

Was er sprake van een of meer ‘voorvallen’ die erop kunnen wijzen dat de in handel te brengen stoffen wellicht worden misbruikt om verdovende middelen of psychotrope stoffen op illegale wijze te vervaardigen?

Wenk

Het cassatiemiddel komt met verschillende deelklachten op tegen het oordeel van het hof dat de verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van de meldplicht van artikel 8 lid 1 van de Verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake drugsprecursoren (*PbEU* 2004, L 47/1; hierna: Verordening 273/2004) omdat sprake is van een of meer ‘voorvallen’ die erop kunnen wijzen dat de in de handel te brengen stoffen wellicht worden misbruikt om verdovende middelen of psychotrope stoffen op illegale wijze te vervaardigen.

Het hof heeft het volgende vastgesteld. In de bewezen verklaarde periode hebben in totaal elf transacties plaatsgevonden tussen [bedrijf 1] en de verdachte. Daarbij zijn in totaal 3.678 kilogram zoutzuur en 19.000 kilogram zwavelzuur, te weten geregistreerde stoffen zoals bedoeld in artikel 2 onder a Verordening 273/2004, en 3.600 kilogram mierenzuur, een niet-geregistreerde stof zoals bedoeld in artikel 2 onder b Verordening 273/2004, door [bedrijf 1] besteld en door de verdachte geleverd. Deze stoffen werden voor 2016 nooit besteld door [bedrijf 1]. Twee bestellingen zijn op verzoek door de verdachte geleverd op een afwijkend afleveradres, terwijl uit openbare bronnen bleek dat daar geen (neven)vestiging van [bedrijf 1] was gevestigd, en waarbij een van deze leveringen op verzoek onbeheerd werd achtergelaten. Eerdere bestellingen werden steeds geleverd op een vast adres waar [bedrijf 1] onmiskenbaar was gevestigd. Ook is een deel van de genoemde geregistreerde stoffen op enig moment

aangetroffen in een productielaboratorium en overslaglocatie van chemicaliën voor synthetische drugs.

Het hof heeft op grond van deze vaststellingen geoordeeld dat sprake is van een of meer voorvallen met betrekking tot geregistreerde stoffen die erop kunnen wijzen dat deze in de handel te brengen stoffen wellicht worden misbruikt door verdovende middelen en/of psychotrope stoffen op illegale wijze te vervaardigen. Daarbij heeft het hof betrokken dat sprake was van meerdere afzonderlijke transacties die na verloop van tijd en in combinatie bezien, in het licht van enkele bijkomende omstandigheden (in het bijzonder een afwijkend afleveradres en het op verzoek onbeheerd achterlaten van een bestelling), tot de conclusie hadden moeten leiden bij de verdachte dat de levering van deze stoffen had moeten worden gemeld bij de bevoegde instanties. Dat oordeel is niet onbegrijpelijk.

Het cassatiemiddel faalt in zoverre.

De redactie, juli 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-07-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:999

Zaaknummer: 22/00799

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en M. Kuijer

Advocaten: Th.J. Kelder

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kan de bewezenverklaring van het ten laste gelegde feit uit de bewijsvoering worden afgeleid?

Kan de bewezenverklaring van het ten laste gelegde feit uit de bewijsvoering worden afgeleid?

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring van het onder 2 ten laste gelegde niet uit de bewijsvoering kan worden afgeleid.

Ten laste van de verdachte is bewezen verklaard dat hij:

‘1. primair.

op 20 april 2018 te Eindhoven, tezamen en in vereniging met een of meer anderen, in de uitoefening van beroep en/of bedrijf opzettelijk heeft geteeld en bewerkt in een pand aan de [a-straat 1] ongeveer 489 hennepplanten, zijnde hennep een middel vermeld op de bij de Opiumwet behorende lijst II;

2. primair.

op 20 april 2018 te Eindhoven met het oogmerk van wederrechtelijke toe-eigening heeft weggenomen een hoeveelheid elektriciteit, toebehorende aan Enexis B.V., en het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van verbreking.’

In een geval als dit, waarin het aantreffen van een hennepkwekerij gepaard gaat met het aantreffen van aanwijzingen dat de elektriciteit die wordt gebruikt voor die kwekerij, kort gezegd, ‘buiten de meter om’ wordt afgenomen, en de verdachte op die grond (ook) de diefstal van elektriciteit (met verbreking) wordt verweten, verdient die diefstal zelfstandige aandacht in de bewijsvoering. De betrokkenheid van de verdachte bij de teelt van hennep brengt immers op zichzelf nog niet mee dat hij zich ook schuldig maakt aan het opzettelijk wegnemen van de daarbij gebruikte elektriciteit. Bij die bewijsvoering kan onder meer het volgende van belang zijn. Onder ‘wegnemen’ van een goed als bedoeld in artikel 310 Sr moet worden verstaan het zich verschaffen van de feitelijke heerschappij over het goed dan wel het aan de feitelijke heerschappij van de rechthebbende onttrekken van dat goed. Elektriciteit

wordt in deze zin pas ‘weggenomen’ door het verbruik ervan door apparaten of installaties die zijn aangesloten op het elektriciteitsnet. Dat als algemeen uitgangspunt kan gelden dat een rechthebbende weet wat zich in zijn pand bevindt dan wel wat zich daar afspeelt, volstaat doorgaans niet voor het bewijs van het opzettelijk wegnemen van de elektriciteit. Wel kunnen concrete gedragingen van de verdachte waaruit zijn betrokkenheid bij die teelt blijkt en de omstandigheden waaronder die teelt plaatsvond, meebrengen dat (het niet anders kan zijn dan dat) de verdachte zich ook heeft schuldig gemaakt aan het wegnemen van de daarbij gebruikte elektriciteit. (Vgl. HR 20 april 2021, ECLI:NL:HR:2021:511.)

De bewezenverklaring van het onder 2 ten laste gelegde kan, voor zover die bewezenverklaring inhoudt dat de verdachte – als pleger – (met verbreking) elektriciteit heeft weggenomen, niet zonder meer uit de bewijsvoering worden afgeleid. De vaststellingen van het hof over de rol van de verdachte bij het onder 1 bewezen verklaarde medeplegen van – kort gezegd – het telen van hennepplanten en het op de hoogte moeten zijn geweest van ‘de illegale elektriciteitsaftakking’ zijn daarvoor niet toereikend, terwijl daarnaast van belang is dat het hof heeft vastgesteld dat bij de kwekerij naast de verdachte ook meerdere andere (onbekend gebleven) personen waren betrokken.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:932

Zaaknummer: 22/01126

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T.B. Trotman

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: 311 Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraak van het onder 1 ten laste gelegde feit voor zover de tenlastelegging inhoudt dat de verdachte de herkomst van de bitcoins heeft 'verborgen en/of verhuld'.

Aan de verdachte is onder 1 ten laste gelegd dat:

'hij op een of meerdere tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 5 december 2014 tot en met 19 januari 2016 te Rotterdam en/of Schiedam en/of 's-Gravenhage, althans in Nederland,

tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen,

a. (telkens) een of meer voorwerpen, te weten een hoeveelheid van 988,11 bitcoins, althans een (grote) hoeveelheid bitcoins en/of een of meer geldbedrag(en) van in totaal 229.974,07 euro, althans een of meer (grote) (girale en/of contante) geldbedrag(en), heeft verworven en/of voorhanden heeft gehad en/of heeft overgedragen en/of omgezet, en/of van genoemde voorwerp(en) gebruik heeft gemaakt, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) wist(en), althans redelijkerwijs moest(en) vermoeden, dat bovenomschreven voorwerp(en) – onmiddellijk of middellijk – afkomstig was/waren uit enig misdrijf, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) van het plegen van dat feit een gewoonte heeft/hebben gemaakt,

b. (telkens) van voorwerpen, te weten een hoeveelheid van 988,11 bitcoins, althans een (grote) hoeveelheid bitcoins en/of een of meer geldbedrag(en) van in totaal 229.974,07 euro, althans een of meer (grote) (girale en/of contante) geldbedrag(en), de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding, de verplaatsing heeft verborgen en/of verhuld, en/of heeft verborgen en/of verhuld wie de rechthebbende(n) op genoemde voorwerpen was/waren, en/of heeft verborgen en/of verhuld wie genoemde voorwerpen voorhanden heeft/hebben gehad, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) wist(en), althans redelijkerwijs moest(en) vermoeden, dat bovenomschreven voorwerp(en) – onmiddellijk of middellijk – afkomstig was/waren uit enig misdrijf, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) van het plegen van dat feit een gewoonte heeft/hebben gemaakt.'

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 22/00487, ECLI:NL:HR:2024:887, onder 3.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:893

Zaaknummer: 22/00488

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Wetsartikelen: 42obis Sr en 42oquater Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraak voor zover de tenlastelegging inhoudt dat de verdachte de herkomst van de bitcoins heeft 'verborgen en/of verhuld'.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 22/00487, ECLI:NL:HR:2024:887, onder 3.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:891

Zaaknummer: 22/00484

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: W. Römelingh

Wetsartikelen: 420bis Sr en 420quater Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraak van het onder 1 subsidiair ten laste gelegde feit voor zover de tenlastelegging inhoudt dat de verdachte de herkomst van de bitcoins heeft 'verborgen en/of verhuld'.

Aan de verdachte is onder 1 subsidiair ten laste gelegd dat:

'hij op een of meerdere tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 1 januari 2013 tot en met 19 januari 2016 te Rotterdam en/of Schiedam, althans in Nederland,

tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, meermalen, althans eenmaal,

a. (telkens) één of meer voorwerp(en), te weten

- 62.827,83 bitcoins, althans een grote hoeveelheid bitcoins (DOC-683 e.v.), en/of

- een of meer geldbedrag(en) van in totaal 9.699.794,04 euro, althans een of meer (grote) (girale en/of contante) geldbedrag(en),

heeft verworven en/of voorhanden heeft gehad en/of heeft overgedragen en/of omgezet, en/of van genoemde voorwerp(en) gebruik heeft gemaakt, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) wist(en), althans redelijkerwijs moest(en) vermoeden dat bovenomschreven voorwerp(en) – onmiddellijk of middellijk – afkomstig was/waren uit enig misdrijf terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) van het plegen van dat feit een gewoonte heeft/hebben gemaakt,

en/of

b. (telkens) van één of meer voorwerp(en), te weten

- 62.827,83 bitcoins, althans een grote hoeveelheid bitcoins (DOC-683 e.v.), en/of
- een of meer geldbedrag(en) van in totaal 9.699.794,04 euro, althans een of meer (grote) (girale en/of contante) geldbedrag(en),

de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding, de verplaatsing heeft verborgen en/of verhuld, en/of heeft verborgen en/of verhuld wie de rechthebbende(n) op genoemde voorwerpen was/waren, en/of heeft verborgen en/of verhuld wie genoemde voorwerpen voorhanden heeft gehad, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) wist(en), althans redelijkerwijs moest(en) vermoeden dat bovenomschreven voorwerp(en) – onmiddellijk of middellijk – afkomstig was/waren uit enig misdrijf, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) van het plegen van dat feit een gewoonte heeft/hebben gemaakt.’

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 22/00487, ECLI:NL:HR:2024:887, onder 3.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:889

Zaaknummer: 22/00406

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: prof. mr. J.S. Nan en Vromen, S.A.H. S.A.H. Vromen

Wetsartikelen: 420bis Sr en 420quater Sr

RECHTSPRAAK

Kan uit de bewijsvoering volgen dat de verdachte het in de bewezenverklaring omschreven letsel heeft toegebracht aan de verbalisanten?

Kan uit de bewijsvoering volgen dat de verdachte het in de bewezenverklaring omschreven letsel heeft toegebracht aan de verbalisanten?

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring ontoereikend is gemotiveerd, omdat uit de door het hof gebruikte bewijsmiddelen niet kan volgen dat de verdachte het in de bewezenverklaring omschreven letsel heeft toegebracht aan [verbalisant 1] en [verbalisant 2].

De zwaardere strafbedreigingen die in artikel 182 lid 2 Sr zijn opgenomen, zijn alleen van toepassing op de verdachte die zelf het bewezen verklaarde (enig of zwaar) lichamenlijk letsel heeft toegebracht of de dood heeft veroorzaakt. De verdachte kan niet op grond van deze bepaling strafrechtelijk verantwoordelijk worden gehouden voor het door zijn mededader(s) bij de wederspanningheid veroorzaakte letsel of de dood. (Vgl. HR 9 juni 1908, ECLI:NL:HR:1908:1; zie ook ten aanzien van artikel 141 Sr HR 16 november 2004, ECLI:NL:HR:2004:AR3230, r.o. 4.6.) Ditzelfde geldt als de tenlastelegging is toegesneden op het medeplegen van wederspanningheid onder de in artikel 181 lid 1 Sr omschreven strafverhogende omstandigheden, in plaats van op het 'door twee of meer personen met verenigde krachten gepleegd' zijn van wederspanningheid, zoals bedoeld in artikel 182 lid 1 Sr.

Het hof heeft onder meer vastgesteld dat de verdachte zich tezamen met anderen met geweld heeft verzet tegen opsporingsambtenaren [verbalisant 1] en [verbalisant 2], en dat het door de verdachte zelf uitgeoefende geweld bestond uit – kort gezegd – duwen, slaan en trappen/schoppen, waarbij de handen en de armen van [verbalisant 1] en [verbalisant 2] en het kruis/de onderbuik van [verbalisant 2] door haar zijn geraakt. Uit de bewijsvoering volgt echter niet zonder meer dat als gevolg van deze gedragingen van de verdachte het letsel is ontstaan zoals dat in de bewezenverklaring is omschreven, te weten: 'een snee op de knokkel van de pink, twee bulten op het hoofd, een rood rechteroor en spierscheurtjes in de schouder bij die [verbalisant 1] en een zwelling en een bloeduitstorting boven de rechter elleboog,

blaasjes/bultjes aan de binnenkant van een hand, krassen en een schaafplek op de rechterarm, beschadigingen aan de knokkels en een rood linkeroor bij die [verbalisant 2]'. De bewezenverklaring is in zoverre ontoereikend gemotiveerd. Het cassatiemiddel klaagt daarover terecht.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:934

Zaaknummer: 22/01107

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en F. Posthumus

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 182 Sr, 141 Sr, 180 Sr en 181 Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraak van het onder 1 ten laste gelegde feit voor zover de tenlastelegging inhoudt dat de verdachte de herkomst van de bitcoins heeft 'verborgen en/of verhuld'.

Aan de verdachte is onder 1 ten laste gelegd dat:

'hij op een of meerdere tijdstip(pen) in of omstreeks de periode van 5 december 2014 tot en met 19 januari 2016 te Rotterdam en/of Schiedam en/of 's-Gravenhage, althans in Nederland,

tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen,

a. (telkens) een of meer voorwerpen, te weten een hoeveelheid van 988,11 bitcoins, althans een (grote) hoeveelheid bitcoins en/of een of meer geldbedrag(en) van in totaal 229.974,07 euro, althans een of meer (grote) (girale en/of contante) geldbedrag(en), heeft verworven en/of voorhanden heeft gehad en/of heeft overgedragen en/of omgezet, en/of van genoemde voorwerp(en) gebruik heeft gemaakt, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) wist(en), althans redelijkerwijs moest(en) vermoeden, dat bovenomschreven voorwerp(en) – onmiddellijk of middellijk – afkomstig was/waren uit enig misdrijf, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) van het plegen van dat feit een gewoonte heeft/hebben gemaakt,

b. (telkens) van voorwerpen, te weten een hoeveelheid van 988,11 bitcoins, althans een (grote) hoeveelheid bitcoins en/of een of meer geldbedrag(en) van in totaal 229.974,07 euro, althans een of meer (grote) (girale en/of contante) geldbedrag(en), de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding, de verplaatsing heeft verborgen en/of verhuld, en/of heeft verborgen en/of verhuld wie de rechthebbende(n) op genoemde voorwerpen was/waren, en/of heeft verborgen en/of verhuld wie genoemde voorwerpen voorhanden heeft/hebben gehad, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) wist(en), althans redelijkerwijs moest(en) vermoeden, dat bovenomschreven voorwerp(en) – onmiddellijk of middellijk – afkomstig was/waren uit enig misdrijf, terwijl hij, verdachte, en/of zijn mededader(s) van het plegen van dat feit een gewoonte heeft/hebben gemaakt.'

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 22/00487, ECLI:NL:HR:2024:887, onder 3.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:893

Zaaknummer: 22/00488

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Wetsartikelen: 420bis Sr en 420quater Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt dat de gedeeltelijke afwijzing van de vordering tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel berust op onjuiste gronden. Daartoe wordt aangevoerd dat, als een cassatiemiddel van het openbaar ministerie in de strafzaak die met deze ontnemingszaak samenhangt doel treft en de Hoge Raad het arrest van het hof in de strafzaak vernietigt, aan de beslissing in de ontnemingszaak de grondslag komt te ontvallen.

De Hoge Raad heeft het arrest van het hof in de strafzaak die met deze ontnemingszaak samenhangt en die bij de Hoge Raad aanhangig is onder nummer 22/00484, vernietigd. Dat brengt mee dat aan de beslissing in deze ontnemingszaak de grondslag is komen te ontvallen (vgl. HR 9 april 2013, ECLI:NL:HR:2013:BX4536 en HR 16 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1947, r.o. 2.6).

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:897

Zaaknummer: 22/00896

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: W. Römelingh

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraak voor zover de tenlastelegging inhoudt dat de verdachte de herkomst van de bitcoins heeft 'verborgen en/of verhuld'.

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 22/00487, ECLI:NL:HR:2024:887, onder 3.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:892

Zaaknummer: 22/00485

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: L.C. de Lange

Wetsartikelen: 420bis Sr en 420quater Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt dat de gedeeltelijke afwijzing van de vordering tot ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel berust op onjuiste gronden. Daartoe wordt aangevoerd dat, als een cassatiemiddel van het openbaar ministerie in de strafzaak die met deze ontnemingszaak samenhangt doel treft en de Hoge Raad het arrest van het hof in de strafzaak vernietigt, aan de beslissing in de ontnemingszaak de grondslag komt te ontvallen.

Het hof heeft de betrokkene in de strafzaak vrijgesproken van het onder 1 subsidiair, onderdeel b, ten laste gelegde.

De Hoge Raad heeft het arrest van het hof in de strafzaak die met deze ontnemingszaak samenhangt en die bij de Hoge Raad aanhangig is onder nummer 22/00406, vernietigd wat betreft de beslissingen over het onder 1 subsidiair ten laste gelegde. Dat brengt mee dat aan de beslissing in deze ontnemingszaak de grondslag is komen te ontvallen (vgl. HR 9 april 2013, ECLI:NL:HR:2013:BX4536 en HR 16 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1947, r.o. 2.6).

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:895

Zaaknummer: 22/00787

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kan uit de bewijsvoering volgen dat verdachte ‘wist’ dat de geldigheid van zijn rijbewijs voor een of meer categorieën van motorrijtuigen was geschorst?

Kan uit de bewijsvoering volgen dat verdachte ‘wist’ dat de geldigheid van zijn rijbewijs voor een of meer categorieën van motorrijtuigen was geschorst?

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring ontoereikend is gemotiveerd, omdat uit de bewijsvoering van het hof niet kan volgen dat de verdachte ‘wist’ dat de geldigheid van zijn rijbewijs was geschorst.

Overtreding van artikel 9 lid 5 WVV 1994 is op grond van artikel 176 en 178 lid 1 WVV 1994 als misdrijf strafbaar gesteld.

Om tot een bewezenverklaring van een op grond van artikel 9 lid 5 WVV 1994 toegesneden tenlastelegging te komen, moet uit de bewijsvoering onder meer kunnen worden afgeleid dat de verdachte ten tijde van het besturen van een motorrijtuig ‘wist of redelijkerwijs moest weten’ dat de geldigheid van zijn rijbewijs is geschorst voor een of meer categorieën van motorrijtuigen.

Uit de bewijsvoering kan niet volgen dat de verdachte, zoals is bewezen verklaard, op 23 april 2019 ‘wist’ dat de geldigheid van zijn rijbewijs voor een of meer categorieën van motorrijtuigen was geschorst. Dat – zoals het hof in zijn overwegingen heeft betrokken – de verdachte niet heeft ontkend dat hij wist dat de geldigheid van zijn rijbewijs was geschorst, volstaat daarvoor niet. De bewezenverklaring is daarom ontoereikend gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:933

Zaaknummer: 22/01104

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en F. Posthumus

Advocaten: R.J. Baumgardt en P. van Dongen

Wetsartikelen: 9 WvW

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Het cassatiemiddel klaagt over de schatting van het wederrechtelijk verkregen voordeel. Het voert daartoe aan dat het hof ontoereikend heeft gemotiveerd dat de betrokkene een ‘ander strafbaar feit’ heeft begaan.

Wederrechtelijk verkregen voordeel kan op grond van artikel 36e lid 3 Sr worden ontnomen als de betrokkene is veroordeeld voor een misdrijf dat naar de wettelijke omschrijving wordt bedreigd met een geldboete van de vijfde categorie en aannemelijk is dat dit misdrijf of andere strafbare feiten er op enigerlei wijze toe hebben geleid dat de betrokkene wederrechtelijk voordeel heeft verkregen. Artikel 36e lid 3 Sr stelt niet de eis dat die andere strafbare feiten concreet worden aangeduid. Het staat de rechter echter vrij om dat wel te doen. Als de rechter dan oordeelt dat het de betrokkene is die deze concreet aangeduide andere strafbare feiten heeft begaan, zal uit de uitspraak moeten blijken aan welke feiten en omstandigheden de rechter dat oordeel heeft ontleend. (Vgl., over artikel 36e lid 2 Sr, HR 12 oktober 2021, ECLI:NL:HR:2021:1498, r.o. 2.5.3.)

Het hof heeft toepassing gegeven aan artikel 36e lid 3 Sr en geoordeeld dat aannemelijk is dat zowel de misdrijven waarvoor de betrokkene is veroordeeld – kort gezegd: het opzettelijk aanwezig hebben van harddrugs en het treffen van voorbereidingshandelingen voor de handel in en de uitvoer van harddrugs – als andere strafbare feiten op enigerlei wijze ertoe hebben geleid dat de betrokkene wederrechtelijk voordeel heeft verkregen. Het hof heeft over die andere strafbare feiten onder meer geoordeeld dat het wederrechtelijk verkregen voordeel tot een bedrag van € 70.000 afkomstig is uit ‘het verkopen van informatie omtrent backdoors en exploits’ door de betrokkene.

Uit de verklaring van de betrokkene heeft het hof kunnen ontlene dat de betrokkene ‘informatie omtrent backdoors en exploits’ heeft verkocht en dat hij daarmee € 70.000 heeft verdiend. Het oordeel van het hof dat die verkoop een (ander) strafbaar feit oplevert, is echter ontoereikend gemotiveerd. De enkele omstandigheid dat die ‘informatie’ door de betrokkene werd verkocht op het ‘darkweb’ volstaat daarvoor niet.

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:894

Zaaknummer: 22/00729

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: Kötter, J.E. J.E. Kötter

Wetsartikelen: 36e Sr

RECHTSPRAAK

**Is de verdachte in die mate tekortgeschoten in zijn
onderzoeksplicht naar de herkomst van de boot dat hij met
de voor schuldhealing vereiste aanmerkelijke
onvoorzichtigheid heeft gehandeld?**

***Is de verdachte in die mate tekortgeschoten in zijn onderzoeksplicht
naar de herkomst van de boot dat hij met de voor schuldhealing vereiste
aanmerkelijke onvoorzichtigheid heeft gehandeld?***

Het cassatiemiddel klaagt dat de bewezenverklaring van schuldhealing onvoldoende is gemotiveerd, in het bijzonder voor zover deze inhoudt dat de verdachte de boot op enig moment ‘voorhanden’ heeft gehad en dat de verdachte ‘redelijkerwijs had moeten vermoeden’ dat het een door misdrijf verkregen goed betrof.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 4.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:942

Zaaknummer: 22/01255

Rechters: V. van den Brink, Y. Buruma en C.N. Dalebout

Advocaten: J.J. Bussink

Wetsartikelen: 417bis Sr

RECHTSPRAAK

Zaak Ijsberg.

Zaak Ijsberg.

Beoordeling van het derde cassatiemiddel dat door het openbaar ministerie is voorgesteld

Het cassatiemiddel klaagt ten aanzien van het ten laste gelegde witwassen onder meer dat het hof in strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv niet in het bijzonder de redenen heeft opgegeven waarom het is afgeweken van een door het openbaar ministerie naar voren gebracht uitdrukkelijk onderbouwd standpunt over de wetenschap van de verdachte dat de door hem verkregen bitcoins en geldbedragen van misdrijf afkomstig waren.

Wat het openbaar ministerie op de terechtzitting in hoger beroep naar voren heeft gebracht over de wetenschap van (onder anderen) de verdachte over de omstandigheid dat de in de tenlastelegging bedoelde bitcoins en geldbedragen van misdrijf afkomstig waren, kan niet anders worden opgevat dan als een standpunt dat duidelijk, door argumenten ondersteund en voorzien van een ondubbelzinnige conclusie aan het hof is voorgelegd. Het hof is in zijn uitspraak van dit uitdrukkelijk onderbouwde standpunt afgeweken door de verdachte vrij te spreken van (opzet)witwassen. In strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv heeft het hof echter niet in het bijzonder de redenen opgegeven die daartoe hebben geleid.

De klacht is gegrond. Dat brengt mee dat bespreking van het restant van het cassatiemiddel niet nodig is.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel dat door het openbaar ministerie is voorgesteld

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof gegeven vrijspraak voor zover de tenlastelegging inhoudt dat de verdachte de herkomst van de bitcoins heeft ‘verborgen en/of verhuld’.

Het hof heeft de verdachte vrijgesproken van het – onder 3.2.1 weergegeven – onderdeel b van het ten laste gelegde en daartoe overwogen:

‘Naar het oordeel van het hof is er, anders dan de advocaten-generaal hebben aangevoerd, onvoldoende overtuigend bewijs dat de verdachte de herkomst of de vindplaats van de bitcoins heeft willen verhullen of verbergen. Het hof heeft niet kunnen vaststellen dat de verdachte één of meer handelingen heeft verricht die gericht zijn geweest op het daadwerkelijk verbergen of verhullen van de criminele herkomst of de vindplaats van de bitcoins, nu uit de uit de bewijsmiddelen blijkende feiten en omstandigheden enkel kan worden afgeleid dat de verdachte bitcoins heeft omgewisseld tegen contant geld. Het enkele omzetten van de bitcoins naar contant geld kan naar het oordeel van het hof niet beschouwd worden als het verbergen of verhullen van de herkomst of de vindplaats van de bitcoins.

(...)

Ten aanzien van het tweede cumulatief/alternatief tenlastegelegde overweegt het hof dat dit op grond van het voorgaande niet wettig en overtuigend kan worden bewezen, zodat de verdachte daarvan dient te worden vrijgesproken.’

Het cassatiemiddel slaagt. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 22/00487, ECLI:NL:HR:2024:887, onder 3.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:888

Zaaknummer: 22/00391

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: H. Bakker

Wetsartikelen: 359 Sv